

РЕШЕНИЕ

№ 4496

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4260** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. И. от [населено място], ж.к „О. К.“ № 27, вх. Б, ет. 6, ап. 48 срещу РЕШЕНИЕ № 919 от 16.03.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав по АНД № 15839/2021 г. с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-021199/18.10.2021 г. на началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция СДВР. Със същото на касатора са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 188, ал. 1, изр. 2 във вр. чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, както и са му отнетни 12 контролни точки на основание Наредба Из-2539 на МВР.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Излага доводи, че в указания от контролните органи срок не е могъл да посочи водача, на когото на процесната дата е предоставил автомобила, тъй като същият се ползва от клуба за превоз по колоездене. В „Сведение“ от дата 02.11.2021 г., излага доводи, че лицето Н. И. – негова майка е управлявала автомобила на процесната дата. Твърди, че в периода 22.08.-30.08.2021 г. е участвал в лагер за подготовка на националния отбор по колоездене на шосе и след това в GP K. и A. L. B. M. R. и няма как да е управлявал

автомобила. Иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба СДВР - отдел „Пътна полиция“, не е изразил становище по същата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на Софийски районен съд за правилно и доказано.

Административен съд - София-град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против № 21-4332-021199/18.10.2021 г. на Началник група в отдел "ПП" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН № АВ043029/23.09.2021г., съставен от мл.автоконтрольор Д. Т. Ч. при наказващия орган. Обективираният в акта констатации се свеждат до това, че на 25.08.2021 г., около 15:03 ч. в [населено място], от [населено място] с посока на движение @ @4@ [населено място], касационният жалбоподател Б. И. И. е управлявал лек автомобил „А.“ АЗ, рег.номер СВ 6647 ВР, лична собственост, като се е движел със скорост 105 км/ч при максимално разрешена скорост 50 км/ч за населено място. Нарушението е установено и заснето с техническо средство - система за видеоконтрол TFR1- М, № 560 по преписка ПК 3/0131-7758/21г., заснемаща и записваща скорост, дата и час, място, както и рег.табела с рег.номер на автомобилите. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл. 21, ал.1 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорените административни наказания на основание чл. 188, ал. 1, изр. 2 във вр. с чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП.

На основание събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел жалбата за неоснователна. Въз основа на приложен снимков материал – клип № 30977, радар № 560, показанията на свидетеля Д. Т. Ч., декларация по чл. 188 ЗДвП, справки от ОПП-СДВР, ведно с приложения към тях, справка от БИМ и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване и технически характеристики на същия, протокол от последваща проверка на системата за видеоконтрол и Заповед на министъра на вътрешните работи, справка картон на водача и протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, е приел за доказано нарушението на чл. 21, ал.1 ЗДвП, както и неговото правилно санкциониране предвид наложените законоустановени наказания по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Намерил е за неоснователни възраженията на наказаното лице, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП, собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случая такова лице не е посочено, следователно правилно собственикът на автомобила е наказан.

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за

постановено при правилно установена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на районния съд за доказаност, съставомерност и правилна квалификация на деянието. Правилно решаващият съд е преценил доказателствения материал, като въз основа на извършения анализ на същия обосновано е приел, че по безспорен и категоричен начин се установява вмененото на касатора нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП на ограничението на скоростта от 50 км/ч за населено място.

Визираната доказателствена съвкупност правилно и обосновано е навела районния съд на извод за доказаност на вмененото нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

При правилно установена фактическа обстановка и при съобразяване с действащата към датата на нарушението санкционна норма, правилно размера на глобата е определен в размер на 700 лв. По делото са представени достатъчно доказателства, установяващи извършването му. Доказателства в обратната насока, опровергаващи извършването на нарушението не са представени. Нарушението е формално, а не резултатно такова, поради което същото се счита извършено само с факта на превишаване на скоростта над разрешената, като не е необходимо настъпването на вредоносен резултат. Законосъобразно на основание чл.188 ал.1 ЗДвП отговорността за нарушението е възложена на жалбоподателя по делото. Съгласно разпоредбата на чл.188 ал.1 ЗДвП - собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на въззивния съд и на основание чл. 221, ал.2, изр.2 от АПК препраща към мотивите на това решение.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 919/16.03.2022 г. по а.х.н.д № 15839/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

